

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16Co/10/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8110208640
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8110208640.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Milana Majerníka v právnej veci žalobkyne: mal. A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C., D. XXX/XXX, zastúpená zákonnými zástupcami: 1. E. B., nar. XX.X.XXXX, 2. D. B., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom C., D. XXX/XXX, právne zastúpená: JUDr. Jozef Elsner, advokát, Sabinovská 65, Lipany, IČO: 42073952, proti žalovanej: Fakultná nemocnica s poliklinikou J. A. Reimana Prešov, IČO: 00610577, so sídlom v Prešove, Hollého 14, právne zastúpená: Advokátska kancelária GOGA a spol., Kupeckého 4, 040 01 Košice – mestská časť Juh, IČO: 36 863 947, za účasti intervenienta na strane žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 398.327,02 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 10C/74/2010-508 zo dňa 16. marca 2023, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Stranám sporu sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol tak, že priznal štátu nárok na náhradu trov voči žalovanej v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto uznesenia.

2. Súd rozhodnutie odôvodnil okrem iného ustanoveniami § 470 ods. 1, Čl. 4 ods. 1, § 251, § 253 ods. 1, 255 ods. 1, § 262 ods. 2, § 259 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Vychádzal zo zistenia, že uznesením súdu prvej inštancie č.k. 10C/74/2010-140 zo dňa 16.1.2013 bola znalcovi F. F. G. priznaná odmena za účasť na pojednávaní konanom dňa 9.1.2013 vo výške 47,74 eur a súčasne bolo nariadené učtárni Okresného súdu Prešov vyplatiť znalcovi odmenu vo výške 47,74 eur preddavkovane z prostriedkov štátu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 2.3.2013.

4. Uznesením súdu prvej inštancie č.k. 10C/74/2010-154 zo dňa 16.5.2013 bol pre účely podania znaleckého posudku ustanovený do konania znalec F. F. E., ktorá dňa 13.8.2013 doručila súdu znalecký posudok č. 1/2013, za ktorého vypracovanie si vyúčtovala znalečné v celkovej výške 814,20 eur. Uznesením zo dňa 2.12.2015 bola znalcovi priznaná odmena za znaleckú činnosť vo výške 814,20 eur a súčasne bolo nariadené učtárni Okresného súdu Prešov vyplatiť znalcovi odmenu vo výške 814,20 eur preddavkovane z prostriedkov štátu. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 5.1.2016.

5. Uznesením č.k. 10C/74/2010-220 zo dňa 21.11.2013 bola do konania za účelom podania znaleckého posudku ustanovená znalecká organizácia forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o., ktorej bola uznesením č.k. 10C/74/2010-320 zo dňa 20.4.2015 priznaná odmena za znalecký posudok

č. 332/2014 vo výške 1.882,18 eur. Súčasne bolo nariadené uctámi Okresného súdu Prešov vyplatiť znaleckej organizácii sumu 500,- eur zo zálohy zloženej pod položkou 45/2014, sumu 500,- eur zo zálohy zloženej pod položkou 59/2014, sumu 441,09 eur zo zálohy zloženej pod položkou 22/2015 a sumu 441,09 eur preddavkovane zo štátnych prostriedkov. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.5.2015.

6. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že Civilný sporový poriadok neobsahuje osobitnú právnu úpravu o trovách štátu, preto súd o ich náhrade rozhodoval postupom podľa ustanovenia § 251 v spojení s ust. § 259 CSP. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 10C/74/2010-491 zo dňa 8.12.2022 tak, že žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V konaní bolo ešte potrebné rozhodnúť o nároku na náhradu trov štátu podľa § 255 a nasl. CSP v zmysle zásady úspechu. Nakoľko bola v tomto konaní úspešná žalobkyňa oproti neúspešnej žalovanej, súd podľa výsledku konania rozhodol o nároku štátu na náhradu trov, ktoré mu vznikli vyplatením znalečného zo štátnych prostriedkov. V zmysle ustanovenia § 251 CSP trovami konania sú aj trovy dokazovania, ktoré vznikli v súvislosti s vykonaním jednotlivých dôkazných prostriedkov v sporovom konaní. Ide predovšetkým o svedočné, znalečné, výdavky tretej osoby podľa § 259 CSP, náklady odborného stanoviska a pod. V takomto prípade trovy dôkazu znáša strana sporu podľa úspechu vo veci samej, preto súd prvej inštancie zaviazal žalovanú na náhradu trov štátu vo výške 100 % pozostávajúcich z vyplatených odmien znalcom zo štátnych prostriedkov. O výške náhrady trov štátu bude rozhodnuté postupom podľa § 262 CSP vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

7. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote žalovaná odvolanie včas z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Dôvodila, že súd prvej inštancie vo vyššie špecifikovanej právnej veci rozhodol konečným rozsudkom, ktorým v zmysle § 262 ods. 1 CSP rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania v zmysle zásady úspechu v prospech žalobkyne. Predmetné rozhodnutie bolo žalovanej doručené 23.12.2023. Konečné rozhodnutie žalovaná napadla odvolaním, avšak len v rozsahu výroku č. I. v časti príslušenstva. Odvolaním napadnutý výrok č. I. konečného rozhodnutia v časti príslušenstva nemá vplyv na nadobudnutie právoplatnosti výroku č. I. v časti istiny a vzhľadom na závislosť medzi ním a výrokmi č. III. a IV. sú aj tieto toho času právoplatné. Vzhľadom na uvedené má žalovaná za to, že výrok č. I. v časti istiny, výrok č. II., výrok č. III. a výrok č. IV. konečného rozhodnutia sú toho času právoplatné, nakoľko neboli napadnuté odvolaním. Súd prvej inštancie však po vydaní konečného rozhodnutia vydal napadnuté rozhodnutie, ktorým dodatočne rozhodol o nároku na náhradu trov konania štátu. S predmetným postupom sa žalovaná nestotožňuje a má za to, že súd prvej inštancie aplikoval nesprávnu právnu normu, čím sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia a naplnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Rozhodnutím, ktorým sa konanie končilo je v predmetnej právnej veci rozsudok Okresného súdu Prešov, č.k.: 10C/74/2010-491 zo dňa 8.12.2022. Civilný sporový poriadok pripúšťa za situácie, že súd nerozhodne o niektorej časti predmetu konania využiť tzv. doplniaci rozsudok (§ 225 ods. 1 CSP), ktorým však súd môže rozhodnúť bez návrhu sporovej strany z vlastnej iniciatívy najneskôr do nadobudnutia právoplatnosti konečného rozsudku. Podľa názoru žalovanej je vylúčené, aby súd prvej inštancie o trovách konania štátu rozhodol napadnutým uznesením po právoplatnosti konečného rozhodnutia (výrok č. I. konečného rozhodnutia bol napadnutý len v časti príslušenstva a z uvedeného dôvodu s výnimkou výroku č. I. v časti príslušenstva všetky výroky nadobudli právoplatnosť). Navrhla odvolaciemu súdu, aby odvolaním napadnuté uznesenie zrušil a stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

9. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

10. Vo vzťahu k priznaným trovám štátu odvolací súd dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Obo/3/2018 z dňa 31.7.2018, zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 75/2018, podľa ktorého „Štátu patrí náhrada trov, ktoré skutočne vynaložil v súlade s v danom čase platnou procesnou normou, ustanovením § 148 OSP, podľa ktorej mu ex lege vznikol nárok na ich náhradu, a to napriek tomu, že nová procesná úprava CSP analogické ustanovenie neobsahuje. Aplikáciou základného princípu uvedeného v čl. 4 ods. 2 CSP s použitím ustanovenia § 253 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP je možné štátu náhradu trov konania voči neúspešnej strane sporu priznať aj za právnej úpravy Civilného sporového poriadku.“

11. Nakoľko, ako uviedol Najvyšší súd SR vo vyššie citovanom uznesení, pre rozhodnutie o trovách štátu je relevantný výsledok konania, pričom úspech žalobkyne v konaní predstavuje 100 %, správne teda súd prvej inštancie rozhodol, keď zaviazal neúspešnú žalovanú na náhradu trov štátu.

12. Žalovaná v podanom odvolaní namietala, že je vylúčené, aby súd prvej inštancie o trovách konania štátu rozhodol napadnutým uznesením po právoplatnosti konečného rozhodnutia, nakoľko výrok č. I. konečného rozhodnutia bol napadnutý len v časti príslušenstva a z uvedeného dôvodu s výnimkou výroku č. I. v časti príslušenstva všetky výroky nadobudli právoplatnosť, teda aj výrok o trovách konania.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z dňa 13.12.2016, sp.zn. 2MOboV/4/2012 uviedol: „Závislosť výrokov od seba závisí od konkrétneho právneho vzťahu. O závislosti možno hovoriť vtedy, ak medzi výrokmi existuje istý vzťah prejudiciality. Judikatúra najvyššieho súdu (R 73/2004) ustálila, že závislým výrokom môže byť nielen dovolaním nedotknutý výrok, tvoriaci súčasť napadnutého rozhodnutia, ale aj výrok, ktorý je obsahom iného, samostatného rozhodnutia v danej veci.“

14. Závislým výrokom môže byť nielen opravným prostriedkom nedotknutý výrok tvoriaci súčasť napadnutého rozhodnutia, ale aj výrok, ktorý je obsahom iného, samostatného rozhodnutia v danej veci. Vydanie uznesenia o trovách konania je jednostranne závislé od existencie rozhodnutia vo veci samej. Zrušením rozsudku súdu prvej inštancie uznesenie o trovách konania ako závislé rozhodnutie stratilo svoj podklad. Bez nadväznosti na predchádzajúce (zrušené) rozhodnutia vo veci samej by zostalo uznesenie o trovách konania osamotené a strácalo by rozumný zmysel, čo by odporovalo princípu právnej istoty. (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. júla 2018, sp. zn. 3Obo/9/2018)

15. Súd prvej inštancie rozhodol vo veci samej rozsudkom č.k. 10C/74/2010-491 zo dňa 8.12.2022. Žalovaná proti výroku I. v časti výšky úroku z omeškania podala odvolanie. Výrok o trovách konania je výrokom závislým. Závislé výroky sú také, ktoré nemôžu existovať bez hlavného výroku, sledujú ho, t. j. sú od neho závislé. Pokiaľ by bol hlavný výrok zmenený alebo zrušený, je závislý výrok sám osebe neudržateľný. Aj v prípade, že by takýto výrok nebol samostatne napadnutý podaným odvolaním, súd ho v rozsahu § 379 CSP preskúma.

16. Ak žalovaná podala odvolanie proti výroku rozsudku v časti úroku z omeškania, výrok o trovách konania je v tomto prípade závislým, akcesorickým výrokom od výroku vo veci samej. Rozsudok na základe podaného odvolania proti výroku vo veci samej v časti príslušenstva, nemohol nadobudnúť právoplatnosť ani vo výroku o trovách konania, ako to tvrdí žalovaná, a to ani v prípade, že žalovaná odvolanie proti výroku o trovách konania nepodala. Ak rozsudok nenadobudol právoplatnosť, nič nebránilo súdu prvej inštancie rozhodnúť o trovách konania štátu.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené a citovanú judikatúru najvyšších súdnych autorít odvolací súd postupom podľa § 387 CSP odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne.

18. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, Čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku a § 262 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odvolacom konaní

bola v celom rozsahu úspešná žalobkyňa, preto by mala nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Dôvodom takého rozhodnutia bola skutočnosť, že žalobkyni žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, ani jej z obsahu spisu nevyplývajú.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).